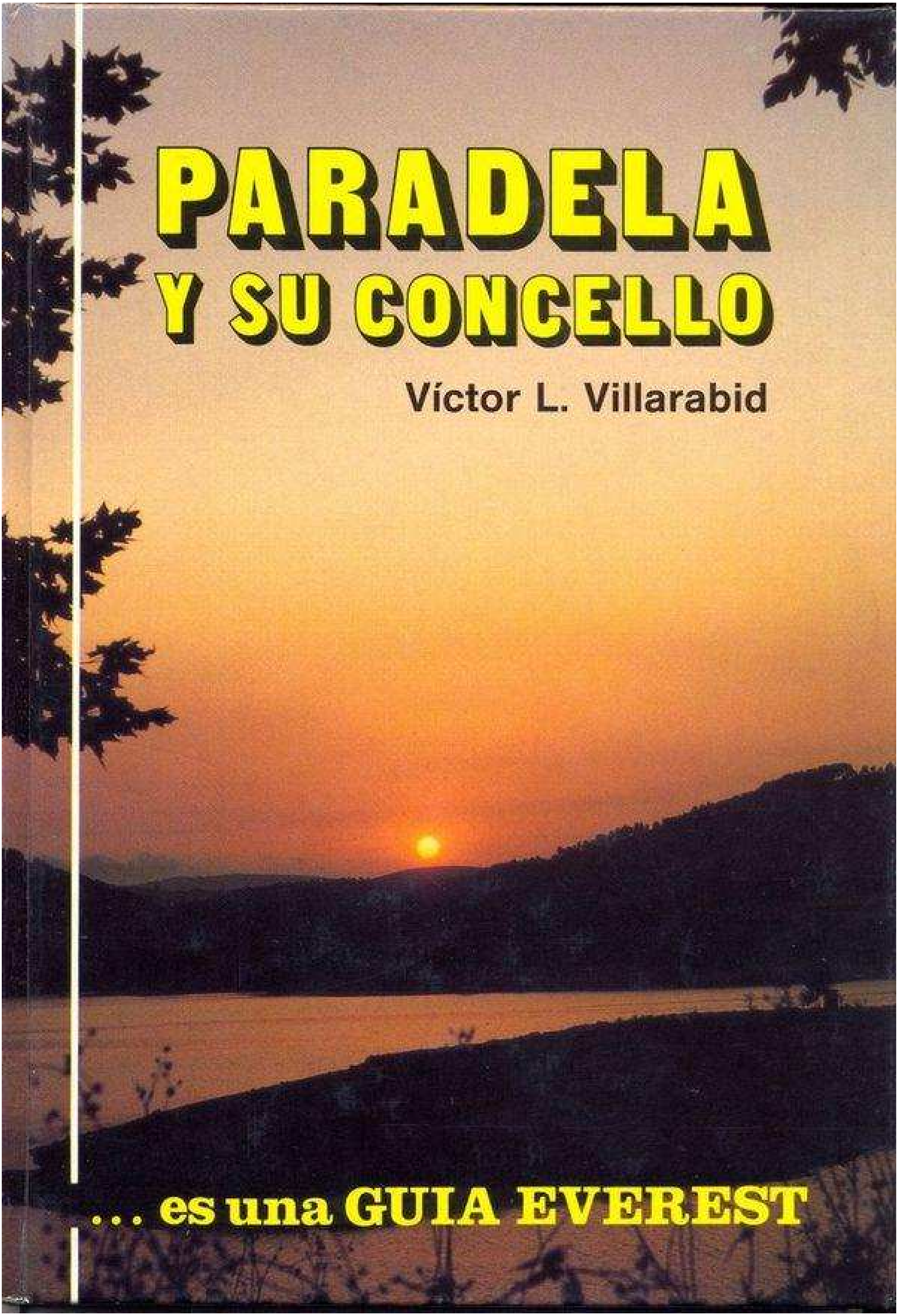

PARADELA Y SU CONCELLO

Víctor L. Villarabid

... es una GUIA EVEREST

Víctor L. Villarabid

PARADELA
Y SU CONCELLO

Fotografías: Autor

© EDITORIAL EVEREST, S. A.

ISBN: 84-241-9893-X
Depósito legal: LE. 12 - 1990
Printed in Spain - Impreso en España

EDITORIAL EVERGRÁFICAS, S. A.
Carretera León-La Coruña, km 5
LEÓN (España)

EDITORIAL EVEREST, S. A.

MADRID • LEON • BARCELONA • SEVILLA • GRANADA • VALENCIA
ZARAGOZA • LAS PALMAS DE GRAN CANARIA • LA CORUÑA
PALMA DE MALLORCA • ALICANTE – MEXICO • BUENOS AIRES

tanto de insolidario produjo, ha dado paso a un Concello articulado en torno a las riberas del Loio y Miño. Parroquias y lugares donde viven, pese a la fuerte emigración de pasadas décadas, personas amorosamente unidas a las tierras que las vieron nacer. Vilaragunte, Andreade, Laxe... sonoros nombres en los que se encierran las mejores esencias de mundos enraizados en el pasado, pero con fuerte pujanza.

Es gratificante ver cómo las jóvenes generaciones asumen el pasado para superarlo. Es esperanzador ver cómo empieza a despuntar una Paradela nueva.

IMPORTANTE DESARROLLO ECONÓMICO E SOCIAL

Por Manuel Rodríguez López

Era un neno cando coa miña nai emigramos a Barcelona onde o pai xa nos tiña preparado un novo fogar. Logo, no verán de 1950, sendo un rapazolo de quince anos, pasei unha tempada no meu lugar natal de Randulfe, e descubrin as miñas raiceiras (familiares, costumes, as labouras do agro, as festas, a paisaxe), todo novedoso para min. Pero axiña me entreguei de cheo a pesar do contraste sorprendente que supuxo o reencontro cos meus.

Lembro aquela comunidade a traballar duramente, segando o fouciño, facendo borreas, arrincando o estrume das cortes, que vivía en casas de cociñas tarreas e alumábase con candiles de gas; falta de sanidade, de comunicacións, de teléfono... Doíame tanto atraso e sen embargo, tiña fé no porvir do meu pobo porque son conscente das súas virtudes.

No men trabuquei. A transformación enceetouse tatexante hai case catro décadas, e teño a certeza de que seguirá adiantando polos viciros do progreso cada vez con meirandes folgos. A Paradela dos anos cincuenta é diferente por enteiro da de

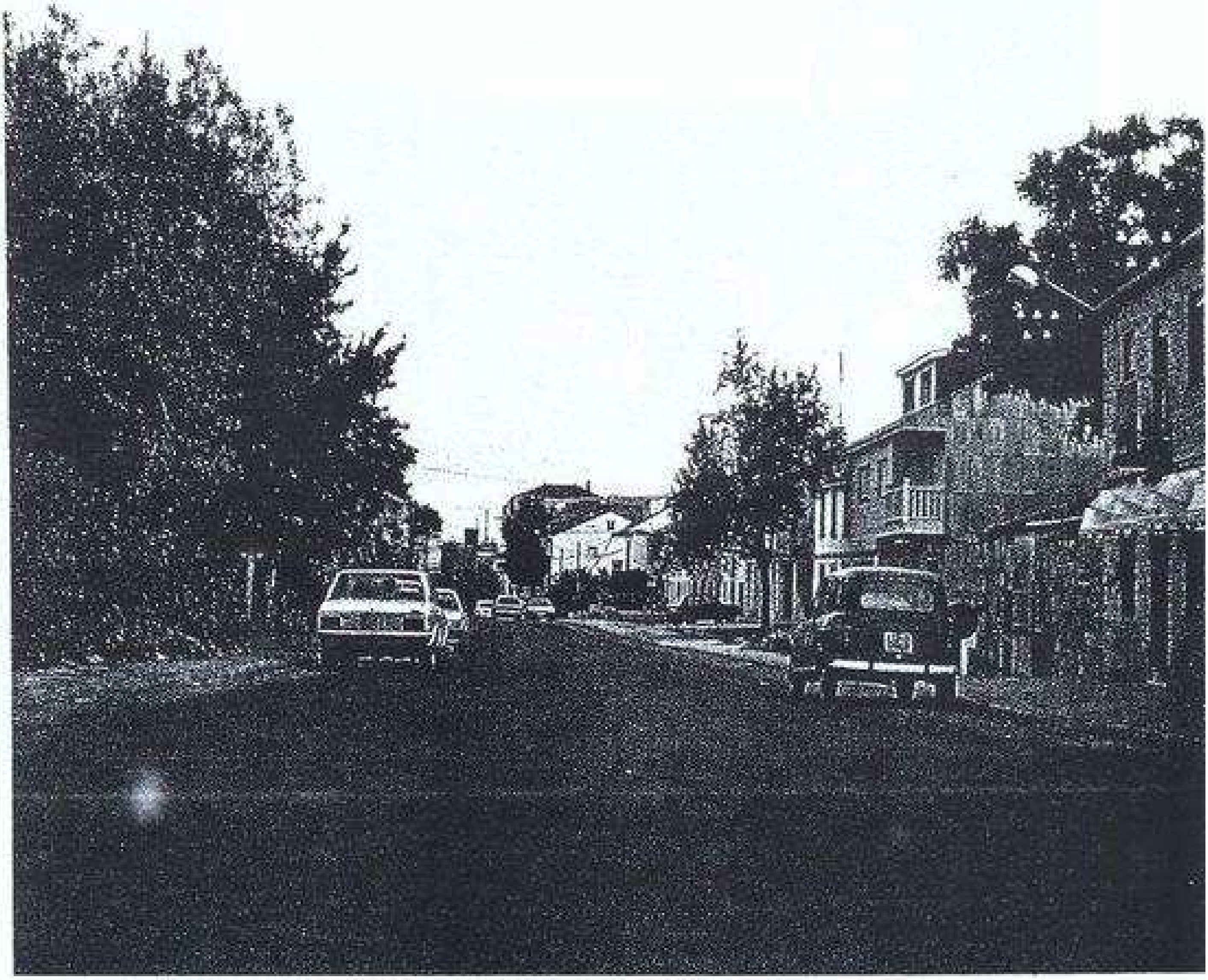

Calle principal de la capitalidad.

1990. Avanzou no material sen perder o engado bucólico e o espíritu aberto e familiar (valores raciais da nosa Galicia) que non minguaron e seguen sendo un conforto para os que nacemos naquela comarca verdecente regada polos ríos Miño, Loio, e a Trapa, e que vivimos coa esperanza de retornar definitivamente.

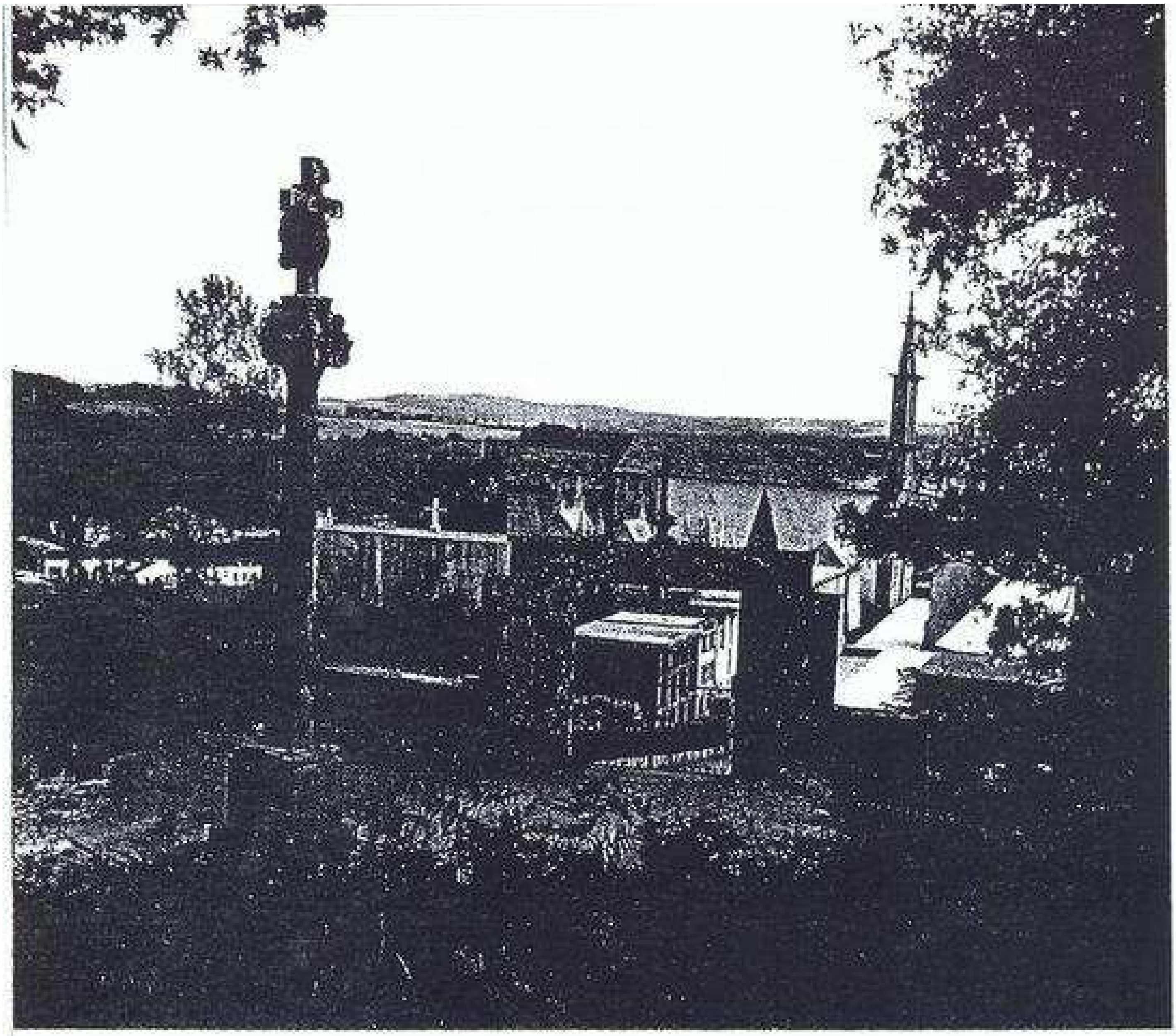

Cementerio parroquial y cruceiro.

PACIOS, VILA ACOLLEDOIRA E MODERNA

Cantos voltamos a Paradela na época estival, derradeiramente, cada ano atomámonos con realizacións que nos fan sentir orgullosos do espertar e da vitalidade dos eidos que tripamos de nenos ou na xuventude. Certo que inda hai moito que facer, certo tamén que o arado, a lareira, ou os xergóns de palla, inda no son pezas de museo; pero o progreso e a civilización alancan forte e seguro nas diferentes parroquias do Concello. O enceio de superar etapas para recuperar o tempo perdido non empede recoñocer os logros alcanzados.

Este buen escritor, que se expresa en su lengua natal, es poeta, un trovador de nuestro tiempo. Él vio, a través de la poesía, así a su tierra desde la emigración:

PARADELA

Festas de San Miguel e das Delores,
campás da igrexa, ledas ou tristeiras,
camiños dondos, corgas costaneiras,
noites de luar, no vrau, longos solpores.

Namela onde collía brancas frores,
noces, figos, amoras das silveiras,
terra de mozas, ledas, cantareiras,
¿qué tes que mórrome de mal de amores?

Terra que vai dende o Toural ó Loio,
veiga onde nacín, doce, verde cunca,
camiño do romeiro á Compostela.

Polo mundo emigrante, triste, soio,
estarei lonxe, pro... esquecerte ¡NUNCA!
Patria dos meus antergos ¡PARADELA!

(Manuel Rodríguez López)
(Poemas Populares Galegos). Ediciones Celta.
Madrid-Lugo, 1968.